400 19

DE FRACTURA CRURIS.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ,

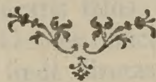
Quas, DEO JUVANTE, & Præside M. JOANNE-CLAUDIO MERTRUD, Facultatis Artium & Chirurgiæ Magistro, Regiæ Chirurgorum Academiæ Socio, & in horto Regio, Anatomes & Chirurgiæ demonstratore designato, *tueri conabitur* NICOLAUS PAPILLION, *Trecensis, in almâ Universitate Parisiensi, Artium Liberalium Magister.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati, 4ª. Octobris à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam. Anno R. S. H. 1766.

PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. DCC. LXVI.

T

D. O. M.

DE FRACTURA CRURIS.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

FREQUENTIORES inter & præcipuas offium injurias fracturam nec immeritò collocaveris ; è terris enìm undiquè furgunt corpora dura, tùm agentia tùm refiftentia, virumque fupremi conditoris imaginem, fæpè fæpiùs, turpiter collifum flebili darent letho, nifi labantis humanitatis falus, amicam porrigeret manum auxiliatrix Chirurgia. Omnes enucleare fracturas vetat anguftior pagina : fatis fit ut fœdè dirutas partes progreffioni dicatas protegamus : omnes igitur contendemus nervos, crurifque fracturam, fi non concinnè & eloquenter, exponere, faltem optimâ methodo curare conabimur ; morbi enìm non eloquentiæ leporibus fed artis auxilio curantur.

A

EX ANATOMIA.

OSSA Cruris duo ſunt tibia & fibula : hoc teres alterum craſſius, utrumque ferè triangulare dividitur in tres facies totidemque angulos ; hæc cingit perioſteum , conſociant ligamenta tùm propria , tùm communia , irrigant omnis generis vaſa , obtegunt muſculi , textus cellularis , tegumenta communia , &c.

CRUS in anteriorem , poſteriorem , laterales, ſuperiorem & inferiorem partem dividi haùd inſolens.

SUPERIOR Cruris extremitas cùm femore & genû coadunari amat , inferior pedi præeſt.

UNDECIM muſculos pro motibus ſibi vindicat hæc extremitatis inferioris pars : pro flexione quatuor nempè gracilem poſticum, ſemi-tendinoſum, ſemi-membranoſum & bicipitem cruris ; hanc extendunt gracilis rectus femoris , vaſti tùm internus tùm externus & cruralis : motibus utriuſque lateris dùm flectitur genu , inſerviunt ſartorius , muſculus *faſcia lata* dictus & popliteus. Horum præcipui femori incumbunt , & in curandâ cruris fracturâ minoris ſunt momenti.

ANTERIOR tibiæ facies & interna ferè nuda, muſculis orba ; perioſteo , textû cellulari , faſciâ aponevroticâ tegumentiſque communibus obvelatur ; undè Cruris gracilitas ſicut & colliſioni frequentior locus.

IN poſteriore ac internâ facie cruris deprehenduntur muſculi graviores , ſoleus & gemelli quorum corpora craſſa firmaque ſuram præcipuè conſtituunt & in longum ſolidumque tendinem *Achillis* dictum deſinentes , poſticæ & inferiori parti prominentis tuberis calcanei affiguntur. Hoſce muſculos ſectatur gracillimus , plantaris nomine. Horum ope fit extenſio pedis.

SUB prædictis muſculis incumbunt & alii minoris molis ; pedis , digitorumque motibus dicati : ſcilicet , 1° flexor communis digitorum pedis , 2° tibialis poſticus , 3° flexor longus pollicis.

Lateralem & externam Cruris faciem adimplent, 1° tibialis anterior, 2° extensor longus digitorum pedis, 3° extensor longus pollicis, 4° peronei, longus scilicet & brevis.

Prædictas partes cingit vagina aponevrotica aut potiùs tendinea, à fasciâ-latâ, sed imprimìs à tendine glutei majoris femoris orta, ut ex eâ arctiùs compressi musculi, plus habeant roboris, & in contractione constantiæ; quod elucidè comprobatur quibusdam in locis ubi deest aut levissima reperitur; ibi enim crassiores & potentiores musculos videre est v. g. in internâ facie cruris in quâ soleum & gemellos annumeravimus; in reliquis verò partibus strictior ac densior est. Musculos in plantâ pedis sitos sicut & extensorem brevem digitorum sive pedieum tanquam instituto nostro minùs congruos omittimus.

Enumeratis partibus sanguinem suppeditant arteriæ à Crurali emanantes: hæc autem, irroratis blando liquore femoris partibus ad poplitem pergit, ibique popliteæ nomen sibi vindicat: mox sparsis undiquè ramis tùm articulationi genu, tùm capsulæ ligamentisque rotulæ, multifariàm inter se communicantibus, dividitur in tres præcipuos ramos, quorum primus, arteria tibialis anterior, dictus, datâ per ligamentum inter osseum viâ, à posterioribus ad anteriora tendit, prædictoque ligamento incumbens, musculos tibialem anticum & extensorem pollicis ab invicem dimovet, usquè ad infimam Cruris partem, quâ lustratâ, pergit ad pedem ultimum. Posteriores popliteæ rami, arteriæ tibialis posticæ & peroneæ nominibus insigniti, posteriores cruris partes serpunt: prior, musculos inter soleum & tibialem posticum, longum flexorem communem digitorum & proprium pollicis, vicinas partes rutilo liquore perfundit; sed præcipuè animadversione dignus est prædictæ arteriæ ramus, ductum osseum, in posticâ tibiæ facie situm, permeans, & in canalem medullarem desinens, ossi, medullæ ejusque membranis ministrans; hujus enim arteriæ labes, in curandâ Cruris fracturâ, summoperè pertimescenda, gravioribus accidentibus ansam, sæpissimè, præbet.

Arteria peronea postica posteriorem fibulæ faciem perlustrat, soleum inter & flexorem pollicis, quibus suppeditat ramos ad inferiorem usquè peronis partem; tandem tres prædictæ arteriæ, præmissis, inter se, variis communicationibus, versùs pedem

extremum progrediuntur, huicque ſicut & digitis, ſtupendo naturæ miraculo, vitam largiuntur.

REDUCEM ex enumeratis partibus ſanguinem vehunt duplicis generis venæ, cutaneæ quædam, aliæ muſculares: priores in ſaphenas tùm internam tùm externam dividuntur & tegumentis communibus incumbunt; poſteriores verò, arterias concomitari iiſdemque nominibus inſigniri gloriantur. Tandem in Cruralem majorem, versùs ſuperiorem femoris partem, deſinunt & exonerantur.

NERVI à Crurali antico & iſchiatico: prioris rami ſaphenam intimam uſquè ad malleolum internum, immò & ad extremum pollicis ſequi ſolent; poſterioris verò, arteriis veniſque muſcularibus uniti ſenſum motumque extremitati inferiori præbent: nec deſunt vaſa limphatica in glandulas inguinum tendentia.

EX CHIRURGIA.

SOLUTA cohæſio recens in oſſe, à causâ externâ & contundente, fractura audit.

MULTIPLICI modo ſpectanda venit Cruris fractura; differt enim eſſentiâ, ſitû, figurâ, causâ & accidentibus.

RATIONE eſſentiæ, dividitur in ſimplicem, compoſitam & complicatam.

A ſitû, ſuperiorem, mediam, inferiorem, & quæ circà juncturas fit, annumerare eſt.

FIGURA fracturarum multiplex: poſſunt enim oſſa rumpi tranſverſa, ſecundùm longitudinem fiſſa dehiſcere, directè aut obliquè cædi, diſſilire in fragmenta, collidi, deprimi, contundi; &c.

LICET omnes fracturarum cauſas ab externis deducere ſoleant pleriquè authores, differunt tamen inter ſe, datâ ratione habitûs & humorum craſis; oſſa enim ſcorbuto molleſcere nemo neſ-

cit; oblita prioris formæ, in insuetas mille figuras contorqueri docent rachitides; levissimo impulsu, immò & proprii corporis pondere frangi, siphilide aut scrophulosâ lue affectos norunt omnes; internas igitur & prædisponentes fracturarum causas admittimus.

In externis quoque causis reperire est disparitates; aliæ enim ab instrumentis ignivomis, aliæ à simpliciter contundentibus infliguntur.

Quædam nullo stipantur accidente & simplices vocari solent: nec desunt quæ pluribus, & quidem gravissimis symptomatibus concomitantur, nempè vulnere, hæmorragiâ, luxatione, convulsione, musculorum dilaceratione, contusione, &c.

Visu, tactu, & auditu, diagnosis deducenda.

Ab essentiâ, loco, figurâ, causâ & accidentibus statuenda prognosis.

His positis variam, pro diversâ specie, curandi rationem, nemo ibit inficias. Modo hâc, modo illâ, pro re natâ, uti therapeiâ debet artis prudens.

Totum itaquè opus absolvitur, si partes, debito situ approximatæ, idoneâ fasciatione contineri queant, accidentia præsentia debellari, futura præcaveri.

Reductio & approximatio partium triplici momento perficitur, extensione, contra-extensione & coaptatione.

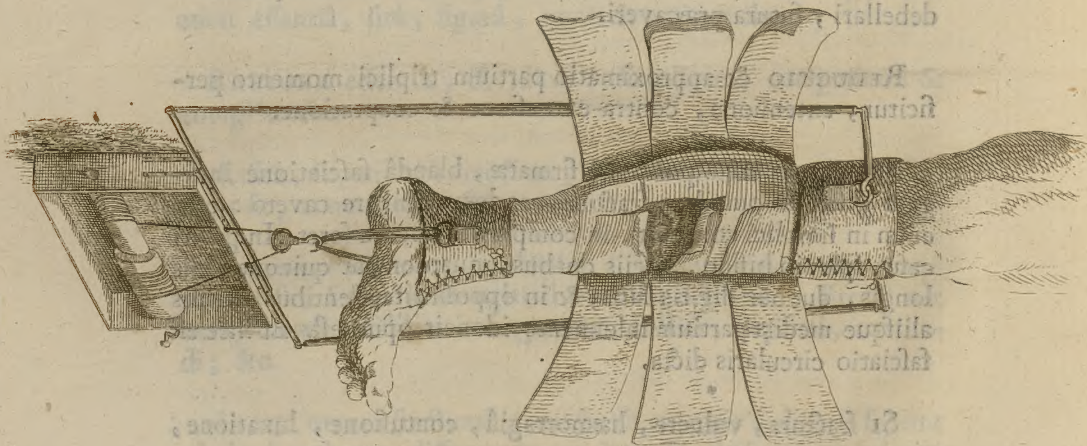
Partes in juxtà-positione firmatæ, blandâ fasciatione indigent; sed in omnibus fracturis eandem adhibere caveto: quæ enim in simplici congruit, in complicatâ nociva foret. In priori casu, splenio bifido, fasciis duabus, quatuor aut quinque ulnis longis, duobus digitis latis, & in opposita tendentibus, ferulis aliisque mediis partium fulcimento idoneis opus est. Et hæc est fasciatio circularis dicta.

Si fractura, vulnere, hæmorragiâ, contusione, luxatione;

aliiſvè gravioribus ſymptomatibus ſtipata ; prædictâ faſciatione non contineri ſinè damno queat, præmiſſis præmittendis, ad faſciationem quæ dicitur octodecim capitum confugimus, quò faciliùs cuilibet accidenti conſulere, & amicum ſauciatæ parti levamen miniſtrare valeamus.

Denique oſſa deciduis quibuſdam fragmentis dehiſcunt, ad invicem ſine turpi decurtatione approximari nequeunt ; quid hæres ? damno partis, ſalvum-ne facies caput hominis ? virum-ne moleſtæ claudicationi committes ? præſtantiori opus eſſet auxilio : ſed *hoc opus hic labor* ! lugendo in hoc-ce casû unica ſuper eſt anchora ſalutis : ſublatis fragminibus obviis, membrum in extenſione & contrà extenſione continuâ ſtabiliendum ; tunc vulnus leviſſimo apparatu protegendum ; quod egregiè abſolvitur ope machinæ, infrà delineatæ, quam hujuſ-cè actûs præſes, in Academiâ Regiâ Chirurgiæ, oculis ſubjecit & in horto regio publici Juris fecit. Natura opis ſuæ dives, feliciter miniſtrante Chirurgiâ, totum opus conficiet : jam foras eliminatis accidentibus, amico diætæ, Pharmaciæ & operationis concurſu, ſpes maxima undiquè affulget ; ſuper eſt enìm ut vulnus, ùt artis eſt, obtegatur & ad optatam cicatricem conducatur.

F I N I S.

errore typographi sic inversa tabula Delineatur